

طراحی دکل های فشار قوی

اصغر قادری ۱، محمد ابراهیم بایگان* ۲، عبدالغنی سهویی ۲ و ادهم پرکاسی ۲

۱- استادیار گروه برق (دکتری پلاسما)، دانشگاه آزاد واحد ایرانشهر

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی برق، دانشگاه آزاد واحد ایرانشهر

طراحی دکل های فشارقوی

وقتی هدف، بهینه‌سازی ابعاد و وزن دکلهای خطوط انتقال نیرو باشد، طبیعی است عوامل مختلفی از جمله مشخصه هادیها، آرایش فازها و فاصله آنها تا دکلها در این امر دخالت دارد.

در این نوشتار ضمن بررسی عوامل مختلف در محاسبه فواصل فازی، تأثیر آنها در طراحی دکلهای موجود نیز مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

گرچه نقش هر یک از عوامل جوی و محیطی، بسیار مهم است، اما فاصله‌هادیها تا بدنه یا بازوی برجها، نقش مؤثرتری را در طراحی ابعاد و وزن دکلها یا برجهای خطوط انتقال نیرو دارد.

همچنین ابعاد دکلهای طراحی شده در کشور ایران با چند نمونه از دکلهای مربوط به خطوط انتقال نصب شده در چند کشور خارجی مقایسه شده است. نتایج این بررسیها نشان می‌دهد در طراحی دکلهای خطوط انتقال نیرو، فواصل فازها از بدنه دکلها و از یکدیگر، بیشتر از حد مورد نیاز است که این امر نشانگر در نظر گرفتن ضریب اطمینان بالا بوده که موجب افزایش وزن آنها و در نتیجه قیمت خطوط انتقال نیرو می‌شود.

گرچه ابعاد و وزن دکلها به عوامل بسیار متعددی از جمله

فاصله اسپن، سرعت و زاویه‌وزش باد، ضخامت یخ، وزن و قطر هادی و عوامل دیگر وابسته است اما در یک شرایط معین، فواصل فازها یکی از عوامل مهم و مؤثر در طراحی دکلهای خطوط انتقال نیرو است. با افزایش فاصله هادیها از بدنه یا بازوی دکلها، نیروی تحمیلی بر آنها تغییر می‌کند که این امر سبب افزایش ابعاد، وزن و قیمت آنها می‌شود.

توجه به این بخش از طراحی، می‌تواند عامل مؤثری در کاهش هزینه‌های مربوط به ساخت دکلها و در نتیجه سرمایه‌گذاری خطوط انتقال نیرو باشد. بررسی فواصل فازی در مراجع مختلف نشان می‌دهد با وجود مدلها و روابط متعددی که برای محاسبه فواصل فازی ارائه شده است، در عمل فواصل فازها حتی در شرایط محیطی یکسان، برابر نیست که وجود دکلهای متنوع با ابعاد و وزن مختلف در شبکه‌های برق‌رسانی ایران مؤید این مطلب است. لذا با توجه به اهمیت فواصل فازها و جای‌گذاری هادیها در طراحی دکلها، پهنای باند عبور و در نتیجه سرمایه‌گذاری خطوط انتقال نیرو، در این نوشتار مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

معیار انتخاب فواصل فازی

در خطوط انتقال نیرو فاصله فازها تا بدنه‌برجها یا فاصله فاز تا فاز به عوامل متعددی از جمله اضافه ولتاژها، شرایط جوی و محیطی و سایر مشخصات فنی خطوط، وابسته است اما به هر حال دامنه تغییرات آن قابل محاسبه است. از طرفی با توجه به این که ممکن

است اضافه ولتاژها یا پدیده های جوی رخ دهد، لذا فاصله فازها می تواند با پذیرش احتمال کم یا زیاد برای وقوع جرقه در فواصل هوایی، افزایش یا کاهش یابد. برای روشن شدن مطلب، به تأثیرگذاری عوامل مؤثر و مختلف در این زمینه به طور اختصار اشاره می شود.

الف) عوامل مؤثر در فواصل فازی

در محاسبه حداقل فاصله فازها تا بدنه دکلها عوامل متعددی دخالت دارد که از جمله می توان به این موارد اشاره کرد:

- ولتاژ خط انتقال
- وزن و قطر هادیها
- قطر یخ روی هادیها
- درجه حرارت هادیها
- سرعت و زاویه وزش باد
- شرایط جوی و محیطی مسیر
- فلش هادیها
- فاصله پایه ها

- قابلیت اطمینان یا درصد ریسک پذیری.

این عوامل عمدتاً در نزدیک سازی فاصله فازها به بدنه دکلها در شرایط وزش باد دخالت دارند. اما در هر شرایطی، حداقل فاصله فازها تا بدنه دکلها در هر جهت نباید از رقیمی که از طریق اضافه ولتاژهای ناشی از کلیدزنی یا صاعقه به وجود می آید کمتر باشد. شایان ذکر است که در برخی از مراجع، سرعت باد ماکزیمم در زمان وقوع حداکثر اضافه ولتاژ، منظور نمی شود.

ب) حداقل فاصله افقی هادی تا دکل

در جای گذاری هادیها در روی دکلها باید دقت شود که فاصله هادیها با بدنه یا بازوی دکلها در هیچ قسمت، از مقدار مشخصی، کمتر نباشد این فاصله تابعی از مقدار اضافه ولتاژهای ناشی از صاعقه و کلیدزنی و درصد ریسک پذیری است. برای محاسبه حداقل فاصله هوایی یا فاصله هادی تا بدنه، می توان از این روابط استفاده کرد:

رابطه (۲) نیز حداقل فاصله هوایی از دیدگاه اضافه ولتاژ ناشی از صاعقه را نشان می دهد:

در این رابطه داریم: LS - حداقل فاصله هوایی بر مبنای اضافه ولتاژ کلیدزنی به متر

VS - اضافه ولتاژ ناشی از کلیدزنی به کیلوولت

LL - حداقل فاصله هوایی بر مبنای اضافه ولتاژ صاعقه به متر

VL - اضافه ولتاژ ناشی از صاعقه به کیلوولت

برای محاسبه حداقل فاصله هوایی در هر سطح از ولتاژ لازم است، با توجه به مقادیر اضافه ولتاژهای ناشی از کلیدزنی و صاعقه، حداقل فاصله هوایی محاسبه شود.

ضمناً برای سهولت مقایسه و محاسبه، حداقل فاصله هوایی مجاز فازها تا بدنه دکلها با توجه به روابط (۱ و ۲) و بر حسب مقادیر مختلفی از اضافه ولتاژهای صاعقه و کلیدزنی نیز محاسبه شده است. حداقل فاصله هوایی، تنها به مقدار ولتاژ بستگی ندارد، بلکه تابعی از نوع اضافه ولتاژ نیز است. به عبارت دیگر این مطلب نشان می دهد که ولتاژ شکست هوا ضمن این که به قدر مطلق ولتاژ بستگی دارد، به شکل موج آن نیز وابسته است به عبارت دیگر برای مقادیر یکسانی از اضافه ولتاژهای صاعقه و کلیدزنی، حداقل فاصله هوایی مجاز یا فواصل فازها از یکدیگر (یا باندنه دکلها) برای اضافه ولتاژ کلیدزنی بیشتر از اضافه ولتاژ ناشی از صاعقه است.

فاصله فاز تا بدنه دکل

در صورتی که زنجیره مقره‌ها در اثر وزش باد دچار نوسان نشود، حداقل فاصله فاز تا بدنه دکلها را می‌توان معادل L در نظر گرفت که مقدار آن برابر LL یا LS (هر کدام بزرگتر باشد) است. اما در عمل وزش باد سبب انحراف زنجیره مقره‌ها به سمت دکلها می‌شود که این اقدام موجب نزدیک شدن فازها به بدنه یا بازوی دکلها می‌شود. لذا اگر هدف، تعیین محل مناسب برای نصب زنجیره مقره‌ها باشد باید این مطلب مدنظر قرار گیرد.

شمای کلی بخشی از دکل راهمراه با زنجیره مقره‌ها نشان می‌دهد. در این شکل f زاویه انحراف زنجیره مقره‌ها، dh میزان پیشروی افقی هادیها به سمت دکل و dv فاصله هادی تا بازوی دکل در حالت انحراف زنجیره مقره‌ها و Lin طول زنجیره مقره‌هاست. با توجه به شکل فوق میزان پیشروی زنجیره مقره‌ها به سمت بدنه دکل را می‌توان از رابطه ۳ به دست آورد. با توجه مقدار dh حداقل فاصله فاز تا بدنه (D) به دست می‌آید.

وزش باد علاوه بر این که فاصله افقی هادیها تا دکل را کاهش می‌دهد، سبب کاهش فاصله عمودی هادیها تا بازوی دکل (dv) نیز می‌شود. لذا در انتخاب طول زنجیره مقره‌ها باید دقت شود که هیچ وقت مقدار dv از L کمتر انتخاب نشود. اما اگر مقدار dv از حد مجاز کاهش یابد طول زنجیره مقره‌ها باید با توجه به رابطه (۶) اصلاح شود:

با جای گذاری مقدار معادل Lin در رابطه (۵) مقدار D به صورت روابط (۷) و (۸) محاسبه می‌شود.

زاویه انحراف زنجیره مقره‌ها را می‌توان از رابطه (۹) به دست آورد. در این رابطه V سرعت وزش باد بر حسب متر بر ثانیه، d قطر هادی بر حسب متر، w وزن یک متر از طول هادی بر حسب کیلوگرم و Sh و Sv اسپنهای باد و وزن است.

همان طور که ملاحظه می‌شود فاصله هادیها تا بدنه دکلها به سرعت باد، شرایط آب و هوایی منطقه، نوع هادی و فاصله دکلها وابسته است. به عبارت دیگر هر چه زاویه انحراف زنجیره مقره‌ها بیشتر باشد فاصله فازها باید زیادتر انتخاب شود. $\tan f$ در محدوده $0/4$ تا $0/6$ تغییر می‌کند، لذا در این حالتها مقدار K در محدوده $1/4$ تا $1/6$ تغییر می‌کند (اگر زنجیره مقره‌ها به صورت V شکل نصب شود K حدود $1/1$ تا $1/2$ خواهد بود) لذا با توجه به مقادیر اضافه ولتاژهای مندرج در جدول (۱) و در نظر گرفتن K مساوی $1/1$ و $4/1$ برای آرایش V و I مقره‌ها، حداقل فاصله هادیها تا بدنه دکلها (D) محاسبه و نتیجه در جدول (۳) درج شده است. در این محاسبات برای ولتاژ 400 کیلوولت از مقدار ماکزیمم LS و برای سایر سطوح ولتاژ از ارقام ماکزیمم LL استفاده شده است.

لازم به توضیح است که تنظیم فاصله هادیها در سر دکلها به معنی مناسب بودن فواصل فازی در خط انتقال نیست، بلکه باید فاصله فازها در وسط پایه‌ها نیز کنترل شود. چون ممکن است در اثر وزش باد، فواصل هادیها از حد مجاز کمتر شود. در چنین شرایطی، باید فاصله هادیها در سر دکلها بیشتر از ارقام محاسبه شده منظور شود تا در وسط پایه‌ها مشکلی ایجاد نشود.

فواصل فازی

برای بررسی فواصل فازی متداول در خطوط انتقال نیروی کشور، مقادیر فواصل هوایی و فازی که از روش محاسباتی فوق به دست آمده است با مقادیر مشابه آنها که در مراجع مختلف درج شده مورد مقایسه قرار می‌گیرد. در ادامه نوشتار مقادیر مربوط به این عوامل ارزیابی می‌شود.

الف) فواصل فازها در دکلهای شبکه برق رسانی کشور

بررسی دکلهای نصب شده در سطح شبکه‌های برق رسانی کشور، نشان می‌دهد که ابعاد آنها دارای تفاوت‌های محسوسی است. گرچه بخشی از این اختلافات مربوط به شرایط آب و هوایی منطقه است، اما قسمت دیگر به ناهماهنگ بودن معیارهای طراحی از جمله انتخاب ضرایب اطمینان طراحی مرتبط می‌شود. جدول (۴) دامنه تغییرات فواصل فازها در چند نمونه از دکلهای خطوط انتقال نیروی کشور را نشان می‌دهد.

ب) مقادیر واقعی در چند خط انتقال خارج از کشور

برای نتیجه گیری بهتر، وضعیت فاصله فازی در چند نمونه از خطوط انتقال نیرو نصب شده در کشورهای اروپایی و آمریکایی که از مراجع مختلف استخراج شده مورد مطالعه قرار گرفت. با توجه به بررسیهای انجام شده، فاصله هادیها تا بدنه دکلها محاسبه و نتیجه در جدول (۵) درج شد. همان طور که از این جدول پیداست اختلاف محسوسی بین ارقام این جدول با دیگر مراجع، وجود دارد. گرچه بخشی از این اختلافات مربوط به شرایط آب و هوایی مسیر است اما عامل دیگر، تفاوت در بکارگیری معیارهای طراحی است.

ج) حداقل مجاز در NESG

از آن جا که هدف، مقایسه فواصل هوایی محاسبه شده در مراجع مختلف است، لذا مقادیر توصیه شده توسط NESG نیز مورد بررسی و مقایسه قرار می گیرد.

مقایسه فواصل فازی بررسیهای انجام شده در این نوشتار نشان می دهد روشهای بکار گرفته شده در مراجع مختلف برای محاسبه فواصل فازی، متفاوت بوده که این امر باعث بروز اختلافات محسوسی در مقادیر فاصله فازها تا بدنه دکلها شده است.

نتیجه:

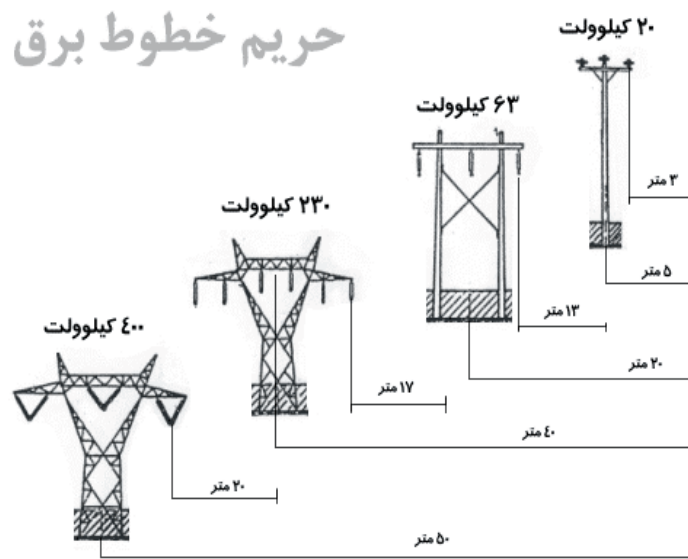
بررسیهای مقدماتی انجام شده در این نوشتار نشان می دهد که معیارهای موجود برای محاسبه فواصل فازی در کشور دارای ضریب اطمینان بالایی است که این امر سبب افزایش بی مورد ابعاد و وزن دکلهای خطوط انتقال نیرو می شود.

بررسی و مقایسه فواصل فازی ابعاد دکلهای خطوط انتقال نیروی موجود در کشور ایران با تعدادی از مراجع نشان می دهد که در بسیاری موارد امکان کاهش ابعاد آن، میسر است. از آن جا که مشخصات فنی دکلها مستقیماً به فواصل فازها تا بدنه دکل و در نتیجه به نیروهای تحمیلی بر آنها وابسته است، به طور طبیعی بهینه سازی ابعاد و وزن دکلها بدون انتخاب معیار مناسب برای تعیین فواصل فازی میسر نیست.

انواع دکل های انتقال

مقدمه :

دکلهای انتقال نیرو به دو دسته ی دکلهای مشبک (لتیس=Lattice) و دکلهای تلسکوپی (تک پایه) تقسیم می شوند. تر و ارزان تر هستند. دکلهای تلسکوپی زیباتر هستند و جای کمتری می گیرند و در وسط بلوارها قابل نصب می باشند.

دکل‌های لئیس بزرگتر، قوی

برج‌های روشنایی، معمولاً برای روشنایی محوطه‌های بزرگ مانند استادیوم‌ها، پارک‌ها، بوستان‌ها، تفرجگاه‌ها، میادین، خیابان‌ها، محوطه‌ی ساختمان‌هایی نظیر بیمارستان‌ها، ساختمان‌های دولتی و کارخانجات و شرکت‌ها، میادین، فرودگاه‌ها، استادیوم‌ها، پایانه‌ها، تقاطع‌ها، پل‌ها و ... استفاده می‌شوند. تکنولوژی چندان پیچیده‌ای ندارند و شرکت‌های داخلی می‌توانند برابر استانداردها نمونه‌های مختلف آن را تولید کنند. پخش نور گسترده و یکنواخت، بدون خیرگی، به سبب ارتفاع زیاد برج‌ها، از مزایای آنهاست. گاه‌ا روی این پایه‌ها از سیستم مکانیزه فرود و صعود سبد پروژکتور استفاده می‌شود که به وسیله‌ی آن می‌توان پروژکتورها را بالا و پایین برد و این تکنولوژی، سرویس و نگهداری برج را آسان و ارزان می‌نماید، زیرا برای تعمیر و نظافت پروژکتور و یا تعویض لامپ‌ها، دیگر نیاز به جرثقیل نبوده و تعمیرکار به آسانی می‌تواند به کمک سیستم کنترل میکروپروسسوری نصب شده در داخل بدنه‌ی برج روشنایی (نورانی)، اقدام به تعویض لامپ‌ها و یا تعمیر پروژکتورها نماید. ارتفاع این برج‌ها می‌تواند بسته به کاربرد آنها متفاوت باشد، ارتفاع‌های ۱۲ تا ۳۰ متر بیشتر رایج است. بدنه‌ی اصلی برج، به صورت هرم ناقص، با توجه به ارتفاع، ۶، ۸، ۱۲، ۱۴ و ۱۶ وجهی ساخته می‌شود و به ترتیب قطر بدنه از بالا به پایین تغییر می‌نماید. پوشش بدنه گالوانیزه است. تعداد پروژکتورهای قابل نصب روی برج روشنایی تلسکوپی از ۴، ۶، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۴ تا ۳۰ دستگاه متغیر بوده و می‌توان از انواع پروژکتورهای روشنایی ۴۰۰×۱ وات، ۴۰۰×۲ وات، ۱۰۰۰×۱ وات و ۱۰۰۰×۲ وات استفاده نمود. گاهی سیستم‌های کنترل و فرمان، مدارهای حفاظتی و ... در تابلویی مجزا در داخل بدنه‌ی برج‌های روشنایی تلسکوپی نصب می‌شود که موجب ایمنی بیشتر و اشغال فضای کمتر می‌گردد. برای اینکه وسایل پرنده، مانند هواپیما و هلیکوپتر، بتوانند برج را ببینند، در بالای برج یک چراغ اعلام خطر نصب می‌شود. نصب میله‌ی برقگیر در نوک برج، اجزای الکتریکی و الکترونیکی برج را در برابر صاعقه، رعد و برق و ابرهای باردار محافظت می‌نماید. در برخی برج‌های نوری تلسکوپی، سیستم صعود و فرود سبد پروژکتور به گونه‌ای طراحی می‌گردد و از قطعاتی استفاده می‌گردد که از ایمنی و حفاظت بالایی برخوردار باشند. مانند استفاده از موتور گیربکس دابل، مدار کنترل و فرمان مناسب با قطعات مرغوب، سیستم قفل اینتر لاک اتوماتیک و ... دکل‌های تلسکوپی متحرک (سیار) برای مقاصد نظامی و امدادسانی و مخابراتی کاربرد دارند که این مدل از دکل‌ها نیز در ایران تولید می‌شود.

انواع دکل‌های انتقال نیرو از نظر کاربرد :

دکل‌های آویزی (Towers Suspension):

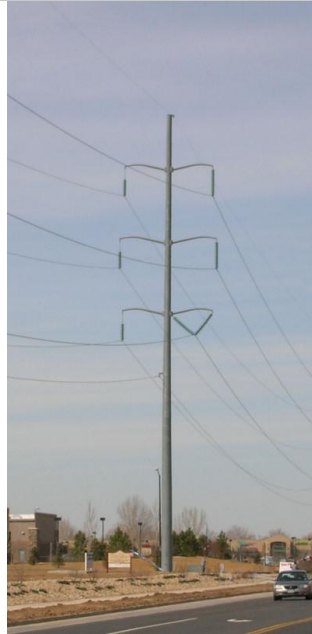
هر گاه مسیر خط انتقال نیرو مستقیم باشد و یا انحرافات ناچیزی داشته باشد از دکل‌های آویزی استفاده می‌گردد. به این نوع دکل‌ها بدلیل قرار گرفتن در مسیر مستقیم، دکل‌های عبوری (Tangent) نیز گفته می‌شود.

دکل‌های زاویه (Towers Tension):

گاهی اوقات لازم است مسیر خط به چپ یا راست منحرف گردد. به عنوان مثال اگر در مسیر کوهستانی برج‌گذاری انجام شود، مسیر دارای پیچ و خم می‌باشد که در آنجا مجبوریم مسیرها را بصورت خطوط شکسته به هم متصل کنیم. این متن برگرفته از سایت مهندسی برق قدرت و شبکه‌های انتقال و توزیع مهندس هادی حداد خوزانی می‌باشد در نقطه‌ی انحراف از دکل‌های زاویه استفاده می‌شود. این دکل‌ها از لحاظ بارگذاری و آهن‌آلات مصرفی نسبت به دکل‌های میان مسیری (Suspension) سنگین‌تر می‌باشند. لازم به ذکر است، دکل‌های انتهایی (Terminal Tower) که در انتهای خط انتقال یا مناطق خاص استفاده می‌گردد بدلیل تحمل نیروهای یکطرفه، از نوع دکل‌های کششی (Tension Towers) با بیشترین زاویه می‌باشند

دکل‌های انتقال برق تلسکوپی

ساختار دکل‌های برق تلسکوپی، شبیه پایه‌های روشنایی تلسکوپی است.

نمونه‌ای از این دکل‌ها در یک خط چهار مداره‌ی ۱۳۲ کیلوولت، برای نخستین بار در سال ۱۳۸۶ در خوزستان استفاده شد. مزیت این دکل‌ها به دکل‌های مشبکِ خرپایی محیطی، اشغال فضای بسیار کمتر است. به طوری که یک دکل تلسکوپی برای خط انتقال ۴۰۰ کیلوولت، با ارتفاع ۵۰ متر، برای استقرار تنها به ۳ متر مربع فضا نیاز دارد، اما یک دکل خرپایی مشابه، نیاز به ۱۲۵ متر مربع فضا خواهد داشت.

این ویژگی دکل‌های تلسکوپی باعث می‌شود در شهرها، که فضا کمتر و قیمت زمین بسیار بیشتر است، دکل‌های تلسکوپی گزینه‌ی اول برای خطوط انتقال نیروی درون شهری باشند.

معایب دکل‌های تلسکوپی

از معایب این دکل‌های تلسکوپی به بد منظر بودن آنها اشاره شده است. این مورد مخصوصاً در مورد دکل‌های انتقال نیرو مطرح است تا دکل‌های روشنایی.

مشکل اصلی مردم با این دکل‌های تلسکوپی انتقال نیرو، از باب شایعاتی است که در مورد احتمال بیماری و سرطان‌زا بودن پایه‌های برق فشار قوی مطرح می‌شود. اصولاً مردم دوست ندارند یک دکل فشارقوی برق از وسط کوچه‌شان عبور کند.

در مورد دکل‌های روشنایی فشارقوی، با توجه به اینکه ولتاژ این دکل‌ها چندان بالا نیست، نگرانی‌های مردم احتمالاً بیشتر از جانب تکنولوژی لامپ‌ها و نورافکن‌هایی است که در این دکل‌ها به کار می‌رود. این احتمال وجود دارد که بر اثر حرارت زیاد این لامپ‌ها، اشعه‌ی ماورا بنفش تولید شده بیش از حد مجاز باشد و برای کسانی که طولانی مدت در معرض تابش آنها قرار گیرند خطرآفرین شود.